

TELEGRAFULU ROMANU

Telegraful ese de dōue ori pre septemana:
Duminică si Joi'a. — Prenumeratiunea se
face in Sabiu la expeditur'a foiei, pre fara la
c. r. poste cu bani zat'a prin serisori francate,
adresate către expeditura. Pretul prenumera-
tunei penar Sabiu este pre anu 7 fl. v. a.
ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 3.

ANULU XXII.

Sabiu, in 10|22 Ianuariu 1874.

tră celealte părți ale Transilvaniei și pentru pro-
vinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 60. Pre
o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, si tieri
stre pre unu 12 1/2 anu 6 fl.

Inseratele se plătesc pentru întâia ora
cu 7 er. sirul, pentru a doua ora cu 5 1/2 er.
si pentru a treia repetite cu 3 1/2 er. v. a.

Sabiu II Ianuariu.

Eră unu tempu cându in diu'a de anul nou dōpa calendariulu spusenù lumea 'si indreptă privirile spre Parisu si asteptă cu incordare sa auda ce a rostit Napoleon III. către corpulu diplomaticu. Cuvintele oraculului care se pronunciā in Tuilerie se comentau apoi septamāni intregi, si fia-care comentatoru caută se afe intr'ensele pacea seu resbelulu din de cursulu anului acelui.

Că ori si ce sub sōre inse, preste asteptare, se schimbă si sōtea Imperatului Napoleonu. Primirea capitelor incoronate cu ocasiunea espozetiunei universali din 1867, in Parisu, pare ca a fostu o primire de despărțire insințea catastrofei carea urmă trei ani mai tardiu. Speranța ce si-o facea Napoleonu, cându asociat cu tiarul Russiloru primi pre regele Prussiai cu cuvintele: aceste trei colori (flamura francesa, russesca si prussiana) se facu bine laolata, a fostu o iluziune, carea nu mai avu puterea magica nici baremu de a impiedecă cala trăpa prorocita de colonelulu francesu Stoffel cu multa staruntia, admoniuandu pre Francia'sa nu siéda cu mâinile in siu satia de pregatirile colosale ce le observă in Prussia, in statulu celu de soldati.

Sa dicem si noi că mus Imanii, ca cea ce eră scrisu sa se implemēca sa implitu. Cu implinirea acēst'a fati'a Europei sa schimbă. Privirile astadi se indreptă in alta parte cându are lumea sa observeze ce-va, cându are sa afe ce-va de insemnata europēna, privirile astadi se indreptă spre Berlinu. Omulu de bronzu seu de feru, dōpa cum mai numescu unii pre generalulu chiusaruu, cancelarulu principie de Bismark, tiene in sprancenele sale fulgerile cu cari amenintia cum si tempulu celu frumosu, pentru anulou care se incepe, cu tōte ca elu scie fulgeră căte una resbelu si din seninul celu mai mare. Acēst'a o scimu noi mai bine, cetățenii Austro Ungariei, cari avem in analele noastre inscrise cu litere negre diu'a de doliu dela Königgrätz-Sadow'a.

Suntemu inca in primele dile ale anului. Avé-vomu pace, avé-vomu resbelu? aru fi sa ne intrebămu. Pace o dorim cu totii, căci nu e nici o salut in resbelu, a disu poetulu strabunu. Elemente de resbelu suntu inse destule, ori unde privim in Europa, la apusu si la resartu. Dara nu ne potem noi asigură cu certitudine de cele ce voru urmă? nu mai suntu astadi oraculi că cei din 1859 in Tuileriele Parisului?

Ni se pare ca astadi ia acestu rolu organulu omului de bronzu seu de feru alu principelui de Bismark „Nord d. allg. Ztg.“

Acesta indreptando-se la adres'a Franciei si vorbindu despre referintele Germaniei către Francia si viceversa asigura lumea, ca déca Francia se va sustenē neașternata de influența papiei si a ultramontanismului referintele voru si de pace, déca inse Francia va pasi in servitulu scopurilor papali, referintele de pace suntu periclitante. O amenintare masf pre fatia abia se pote, si ea este cu atât'a mai pericolosa, cu cătu ea vatema simtiu de onore alu Franciei. Va sci Francia sa se modereze si sa paralizeze efectulu acēstei amenintări? este o intrebare care in momentu nu se poate responde. Francia are multu pāna a se pone in stareea ei de odiniora, inse iritate imbēta de multe ori si pre omolu celu mai prudente si-lu pone in posetiune

de a cercă cu noroculu, aceea ce nu aru cercă calcululu rece.

Duminica se va seversi chirotonirea intru Archiereu a nou alesului Episcopu pentru diecesa Aradului, Ilust. S. Mironu Romanu, in biseric'a nostra din ceteate.

Escentientia Vōstra

Prea Luminat si prea Sāntite Dōmne Archiepiscop si Metropolite!

Cându Escentientia Vōstra, in conformitatea dispusețiunilor „Statutului organic“ ca lege fundamentală a constituției bisericei noastre dreptumaritorie din Ungaria si Transilvanu in urm'a sufragului maritului sinodu electivu, si din prea inalt'a bunavointia a Majestatei Selei prea bunului si gratiosului Imperatoru, Regelui apostolicu si Marelui nostru Principe Franciscu Iosifu I. — a-Ti primitu sceptrul de conducere alu Archidiecesei si Metropoliei noastre gr. or. nationale române inaltiandu ve pre tronulu la care va chiematu atât'u voint'a matura a ințregului poporu dreptucredinciosu din Ungaria si Transilvanu, catu si increderea Monarchului, prea umilitu subscrișulu comitetu parochialu, precum si intregu poporul comunitatei noastre bisericesci din Huniadóra, amu simtiu o adeverata mangsiere susfeteasca, ved endu ca pron'a divina, in tempuri de aspre cercari, si visitudni greu apesatorie, sa induratu a reversa de nou asupra-ne binefacerile creștei, tramit endu-ne in persón'a inalta a Escentientiei Vōstre, pre adeveratulu si prea bunulu Parinte susfetesco, pre prea lumanatul „Consolatoria“ si „Alinatoria“ alu suferintelor noastre.

Deci umilitu subscrișulu comitetu parochialu gr. or. din Huniadóra, in numele ințregului poporu alu acēstei comunități bisericesci, cu cea mai profunda umilita fiasca, cutéza a-si luă permisfunea, de a Ve adresá Escentientiei cu ocasiunea anului nou 1874, felicitările celei mai sincere pietati fiesci „dorindu-Ve dela atotu potintele creatoriu, că sa Ve daru esca sanetate continua si vietia indelongata, spre a pute conduce noi'a concredinta a bisericei si natiunei noastre la Imanulu doritu“.

Pre lāngă cea mai adanca reverintia si pietate fiasca sarutandu-Ve sănăt'a dréptă remanemu

Ai Escentientiei Vōstre cei mai umiliți si (urmăza subscrierile.)

Din sessionea comitetului parochialu tienuta in Huniadóra la 20 Dec. 1873.

Revista diurnalistică.

Diariul „Ostea“ i se serie din Aradu urmatorele:

Despre fondulu comunu bisericescu alu diecesei Aradului si Caransebesiului y-a impartasito dejā corespondintele din Caransebesiu, ca cu acel'a nu s'a manipulat sinceru si ca s'a imprumutato sume considerabile la persoane insolvente (?R.). Acum mi se raportēza in modulu celu mai autenticu si probatul prin unu registru acuratul ca din mentionatulu fondu bisericescu s'a datu imprumutu numai putienu decătu 200,000 fl. di: doue sute de mii florini in moneta conventiunale la famili'a Mocion i si ca acēsta suma colosală nu s'a resolvit inca nici pāna in diu'a de astadi si ca nici interesele nu s'a platit. Eră unu tempu, cându domnii Mocionesci se gerau de cei mai inflacarati patrioti români, de-si noue nici atunci nu ne era nimicu cunoscutu din

cea ce s'a radicatu preste nivelulu obisnuitu. De vro căt'i-va ani inse domnii Mocionesci au lasatu politic'a naționale a românilor cursului seu si s'a retrasul la occupationile lor private. De aceea noi nu scimu aduce altu motivu pentru care anumitulu fondu sa faca acestei familie uno presento cu 200,000 fl. Omulu seracu si trage dela gura bucator'a si sacrificia denariulu seu bisericei si acum acest'a sa vina in busonariulu negotiatorului si posesorului avutu? Acēsta aru fi o nedreptate strigătoria la ceriu. Se scie, in ce miseria se afa tieranulu român si in genere tieranulu, apartena elu ori si cărei nationalități. Déca are lipsa de 5 fl. trebuie sa-si pînnoreze usurarilor din satu seu opidu susfetulu seu si sa plătesca interese cu patru parti mai multu. Cu cele 200,000 fl, cari se afa la Mocionesci, s'aru potē face 200 casse mici de pastrare pentru tierani, cari aru reversa in sute de comune binecuvantare, aru sterpi usor'a cea neumana si aru oferi sermanoului tieranu in tempuri de lipsa unu ajutoriu momentanu, pre cându de presentu din acesti 200,000 fl. numai o singura familia trage folosu.

Noi pretendem deci energicu reluarea sumelor ce se afa la Mocionesci si vomu reveni la acēst'a pāna atunci, pāna cându acestei favoriri ne mai audite a omului avutu pre computul intereselor si trebuintelor poporului i se va pune unu capeto. —

„Gazet'a Transilvanie“ face in Nrii cei doi ce aparura in anulu acēst'a o reprivire asupr'a anului trecutu in care că si in nrii sei primi din anulu trecutu accentuēza si de noi dorit'a bona intelegera intre români. Autorulu articulului, in partea a doua pasindu pre terenulu politicu se incēreaza a descrie situatiunea românilor fatia cu magiarii si nu putem nega, ca unele le gacesce binoisoru. Greutatea ce i face cuprinderea unei situatiuni politice resolta inse forte invederatu din urmatorele sile :

„Déca totusi s'a mai aflatu si se mai afa români, cari credu, ca magiarii — incau mai depinde dela voi'a loro — voru dā in multu românilor si celor'a-lalte naționalități, decătu a datu seu a promis u némihiu, si in sensulu acēst'a vrēu inca se persuadeze si pre altii, acei români seu ca suntu smintiti, — seu ca suntu instelatori!“

La care redactiunea „Gazet. Tran.“ adauge urmatorea nota :

„Asiā ne promitē unii români maghiaroni in anii 1866, 1867, va se dica pre românia: ni voru face mai multe concesioni.“ —

In politica că si in matematica nu se calculează nici odata co credintie si acel'a cari credu ce-va, fia chiaru si ca magiarii nu voru dā românilor nici'm'a, au intotato de a fi politici. Ei su esitu din pros'a politicei si au intrat in intr'o atmosfera poetica unde nu se mai poate vorbi despre afaceri naționale seu de statu. Noi nu amu credintu nici odata nici'm'a, ci amu avutu convingerea, ca spre a obtinē dreptori trebuie că naționea sa lupte, dara sa nu stea amortita de canecul unei idei nefructuoase carea pentru odiulu numelui nu voim sa o numim. Apoi fia fatia cu ungherulu, fia fatia cu némihiu, fia fatia cu hantatarulu nu trebuie sa credem, ci sa cautāmu ce avem de facut si sa facem dura sa nu stānu amortiti. Convingerea acēst'a eră bine sa o aiba toti români, precum vedem ea o au alte naționali d. e. conlocutorii nostri sasii, incătu ii privesce, si atunci putienu ne poate păsa de maghiaroni seu de alte națuci,

de cari sa sparia copiii. Căci si in casulu cându in afara de noi, si acest'a e casulu celu mai reo, nu castgāmu nimic'a, eram noi, celo putienu, unu organismu tare care insufi respectu. Si că sa ne improspetăm in memoria unele lucruri cari nu e bine sa le uitāmu nici cându, sa ne aducem aminte ca si inainte de anul 1865 se aflau ambitiosi, cari au paralizat multa castigarea de drepturi politice, inse conducea in genere a naționei impunea, incau celu putienu vîd'a românilor stă pre uno gradu mai inaltu că dupa aceea.

Pâna nu voru pasi români altu-feliu de cum pasira in anii dela 1866 incōce sa nu-si faca nimenea ilusiuni, suntemu espusi pericolului de a ne perde si limba si naționalitate. Ceea ce s'a intemplat cu altii se poate intempla si cu noi; căci n'avem noi privilegi deosebite fatia cu legile eterne si nestramutabile in vieti'a poporilor precum nu le au avutu inca nici o națione si nici unu poporu pāna acum.

Suntemu de acordu cu cele ce le dice articululu din cestione către fine, căci in adeveru dela 1848 pāna la 1865 pāna a fostu conducea naționei in mâinile intru fericire repansatului Metropolitul Siagon'a au mersu tōte bine si români erau bine-vediuti si respectati. Dara de cându cu ambiciunea unui omu, dice G-zet'a, de si noi credem ca voru si fostu doi, seu pot si mai multi dintre cari unul siudē arasa si lucră din ascunsu fāra de a se areta in adunările cele mai importante spre a-i audi glasulu, altulu care poate tocmai serie articululu ierasi de o parte eră naționalistu a la Nicodim, pre fatia inse imbrăcatu in sinora lauda uniunea Ardelenilor cu Ungaria si altii urmău iera altu-feliu, înrandu fia-care dupa priceperea sea si interesulu seu, n'amu mai facutu nici unu pasu inainte, ci amu datu indreptu cu pasu rapet. Amu datu indreptu pentru ca nu a fostu destul, ea fiindu lipsiti de conductoare inteleptu si devotata cause naționali sa orb-cāmu care inacratu, si si-ao mai radicatu capulu si unii de acei'a, cari fāra cunoștința, esperintia, precauționea si tactulu, cari se ceru la tractarea cestioniilor de interesu publicu, si fāra autoritatea, care se cere, ca pornirile cui-va sa fia loate in consideratiune, s'a mestecatu si indesutu nu numai că conductoare si criticatorii altor (preste altii, textulu G-zetei), de aici neintelegerere in-tre noi, ura, invidie, desgustare, disreditare, tōte spre daun'a caușelor naționale, intr'atāta căt'u de va merge totu asiā, curendu ne vomu apropiā de disoluțione naționale. — Dara pentru că sa nu se intempele acēst'a (si amu adange noi că de alta data se nu mai sa nime-ne de unu Longay y dusu pre ghiața), sa vedem sa ne inteleptu si legem, despre modulu si mediulce cum amu putē castigā vointei naționale o valoare mai mare, care sacompanēsca ce-va in cumpa'za cea nedreptă a celor dela putere (mai multu, amu adange noi, decătu nefericitul memorandu asternutu unui ministru togmai pre cându acest'a se gata sa se mute din palatulu ministerialu)

„La Românie“ diurnalul ce apare in București in limb'a francesa se occupa de unu tempu incōce forte seriosu cu relatiunea României fatia cu Port'a otomană. In unu ciclu de articoli suntu inspirate si estrasele din documentele cele mai interesante privitoare la relatiunea României fatia cu Port'a, din cari poate vedé Europa apuseni cu cătă nedreptate voiesce Port'a sa privescă România de unu statu vasalu alu seu. Dupa disulu diurnalul referintu'a

in Turcia și România e mai multă a unei federații său ali-ori care de o parte obligă pe România la platirea unui tribut și pe cea-lalte de a dă României la casu de lipsă ajutorul contră atacatorilor ei și de ai pastră neșirbitu teritoriul întregu.

Unele diurnale din Viena iau actul de articulii amintiti și voru să-i combata disputandu românilor numai legatură federală. Combaterea însă este foarte debilă. Din ea se vede și mai tare fermătatea articulilor foiei „La Romanie“.

Altfelii este tinența pressei din Germania fața cu România. Eata aici o probă din „Allg. Augs. Zeitung“:

„Pre cîndu-tote puterile mari ale Europei și arată simpatia pentru jună România și observă cu o buna-vointia învederata tendințele sale de a se apropiă de starea de cultura a Occidentului, numai Anglia vine să facă o excepție din cele-lalte puteri. Cabinetul de St. James urmăză vechiului său principiu: că sa aplică în tierra principii liberale, iera în ceea ce priveste politica exteriore să persiste cu multă tenacitate asupra literelor mărte a unor tratate învechite. Sforțările României de a se emancipa de sub jugul Turciei celu pătenu intrătă, incătu să nu fie împedcată pre multă în dezvoltarea sa, să privescă de barbatii de statu din Anglia cu neincredere și defavore. Ei pară a nutri temeri pentru integritatea Portiei, adică pentru solvabilitatea datorioanelor lor, ori de câte ori vrea unul din popoarele de pre peninsula Balcanilor să manifestă dorință, de a se sustrage procesului de disoluție, la care este condamnată Turcia. Aceste opinii se exprimă prin jurnalele marii națiuni de negoziatori și mai cu osebire în organul principal alături. Cu ocazia noastră circulare a ministrului român Boerescu, prin care respinge pretențiile Turciei, de a nu păte România să încheie convențiuni de a dreptulu cu puteri, jurnalul Times a publicat un articol mai lung, care probădă în acela-si gradu interpretarea defavorabilă a Angliei și necunoscinția perfectă a tuturor impregurărilor dela Dunarea de Josu. Jurnalul Press'a din București respondă astăzi acestui Times-leader printr-un articol foarte bine scris în care se dice între altele: ca România este o tierra care nă fostu encerita de Turcia cu sabia și ca unu statu care încheie cu altul unu tratat, spre a-si cumpără sprijinul său, inca nu-si perde independența pre acestu fapt. România este de departe de a voi sa rupa vechile sale tratate cu Pôrta; înse nu voeste nici sa renunță la drepturile sale ab antiquo. România nu vede nici o necesitate de a-si declară independență, pentru ca autonomia sa în afara să întră este perfectă și pentru ca aceasta autonomia este garantată de toate puterile Europei și chiar de Anglia. Nu se poate dura opune nici Anglia nici Turcia acestei stări de lucruri pre cîndu-tempu România nu-si calca tractatele. Cele-lalte puteri garante, continua său a bucurescăna, din fericire suntu de acord cu existența României este necesară pentru pacea europeană și pentru comerciul dintre Occident și Orient. Dupa aceea articolul Presei respinge acusarea diariului Times, după care sforțările României aru si provocate de Rusia, tolerate de Austria în contră intereselor sale și după care ele aru si numai o masinătună a demagogilor. Rusia nă incuragiă România și România nă avutu nevoie de încurajarea Rusiei, spre a-si respectă drepturile. Austria nu poate decât să se fericească, ca a ruptu contele Andrassy cu politică lui Metternich, care a slabit Austria în Orient; iera cîndu pentru „emanciparea partitului demagogilor“, jurnalul Times aru si potutu sa scia de multu, ca partitul conservatoru tiene frenele guvernului în mânele sale.

Dietă Ungariei.

B.-Pest'a, 17 Ianuariu'. Dupa o pauza mai lungă oasă ablegatilor a tenu astăzi primă sea siedintă, pre-

carea președintelui Bitto a deschisă la 10 ore.

Pre fotoliurile ministeriale se află: Szapáry, Pauler, Zichy, Trefort, Szende.

Că notari fungă: Beöthy, Szénicey, Szell și Wächter.

Din anunțurile numerose pre care președintele le face cunoscute casei, este tragerea următoare:

Majestătile Sele, Regele și Regină s-au indurată pregrădiosu a primi felicitările casei aduse cu ocazia anului nou și a-si exprime multiemittă cea mai profunda.

Terminul de trei-dieci de zile, pre alu cărui rezervare s-au verificat de lângă deputali Col. Ghyczy și los. Boldizsár, a inspirat și numitii deputati se verifica definitiv.

Deputatul cetăței Keoskemet, alesu de curendu, Georg Horvath a repausat. Casă a-si exprime la protocolu condolentă pentru moarte ablegatului numit. Președintele se imputernicisce a dispune alegere nouă în cerculu devenit vacanță.

Carolu K esmarky, cari s-a alesu in Vagyece, Ferd. Szederkeny, alesu in Dunapatay și Des. Pronay, alesu de ablegatu in Verbo, și au presentat mandatul loru. Președintele dietei croato-slavonice a transmis casei mandatele celoru tramisi la dieta, a lui Szlavolyub Urbancic, Ioanu Stecovici, Mavra Broz și Dr. Iaroslav Sram. Tote aceste mandate se predau comisiiunei permanente de verificare.

Petitionile intrate în tempulu ferielor dela municipie și cele presentate de Lad. Hunyady, Nic. Földváry, Col. Szell, Barnabár Dalnoky (in acăcerea radicării cetăței Miskolc la unu municipiu independent), de Col. Ghyczy, Lud. Csernaton și Carolu Bobory se predau comisiiunei petitionarie.

Bela Mariasy interpelăza pre ministrul de comunicare, ca pentru ce nă facutu dispositiuni în privința regulării riului Sabesiu, care cauză comunei Lancreni paguba mare prin esunăriile sale, și are ministrul de engeta a face atari dispositiuni?

Interpelationea se va predă în scrisu ministrului de comunicare.

Americu Huszár îndrepta către ministrul de interne urmată interpellare:

1. Are domnul ministru scire despre agitațiunile pericolose statului, cari se templara la alegerea de ablegatu in Panciova?

2. Dece are, ce a facutu ministrul său ce are de engetu a face, pentru a se restabili respectul înaintea legoi in acea parte?

3. Luatus'au dispusetiunile corespondiente spre scopul acela, că sa se pedepsescă prin lege agitatorii într'unu modu aspru?

Ministrul Szapáry constatăză mai intăiu ca dejă programul candidatului național Politu tiparit in „Albină“ a involvatu unu atacu contră consistență statului; in acela li s-a adus serbilor și românilor aminte, ca ei și in anul 1848/49 au luptat împreună contră Ungariei. Dupa acea li se dice sa nu aiba tema de Ungaria, fratii din Serbia și România ii voru ajută sigur. Contră acestora ministrul a ordinat întrovenirea procurului de statu. Cu privire la agitațiunile fără mesură înscenate in sate s-au dispus estradarea agitatorilor și cîndu se lată faimă, ca la alegere s-au pregătit tumulte și escese de fortă, regimul a dispus ocuparea punctelor mai însemnate prin armata.

Nationalii s-au presentat la loculu de alegere cu flamură serbescă, cari portau însemnale principelui, oficiul a demandat departarea acestora flamură.

Dupa acestea oratorul descrie mai pre largu templările dela alegere. Ministrul cu privire la actul electoralu a întrovenit abia atunci, cîndu s-au anunțat comisiiunei centrali și prin acăstă regimul închieră alegerei.

Dupa acestea ministrul declară, ca

a dispusu cea mai aspră cercetare și dice: La alegere au obvenit specialmente astfelii de lucruri, despre cari trebuie să cuvenim cu sfială: au luat parte adeca și deputati din dieta la acele agitațiuni: Unul din acesti a s-au datu afară de unu emisariu imperatescu și au rezolat porosulu sub acăsta masca. (O miscare continuă). Onorată casa pote fi convinsa, că și în privința acăstă se va introduce cercetarea. Eu amu oprit nu numai standardele serbesci, ci ori ce flamură esterna. (Aplausu viu.) Dispuseiunea mea o amu basato pre articululu de lege XXI din 1848, care deturmuresc chiaru, că cari suntu colorile națiunii, a căroru usoare s'a concesu, și care intredice întrăbunitărea ori cărei alte flamure. (Aplausu viu.)

Interpelatoriul se declara deplinu multiemittă cu responsula ministrului de interne, și casă a acastu responsu cu aplausu spre sciință.

Dupa acăstă Ed. Horn îndrepta către ministrul președinte urmată interpellare in cestină pentru armatură oștei:

1. Are guvernul scire despre acea, că escrierea de oferte emanate din partea ministerului de resbelu in afacerea liberaliștilor pentru armatură oștei cuprindu referitorul la oferte, astu-feliu de conditioni, cari eschidă industria mica și de midilocu dela posibilitatea concurrentiei și ca acelea asigura liberaliștine trebuințelor de armatură și de acum înainte monopolului unui său duoru consorțiuri poternice.

2. Are guvernul de engetu de a lucra prin influență sea intrăculo, că prin modificare conditionilor fundamentali a escrierii de oferte, anume prin admitemea de ofere după bucatile sengvratice de montura său după divisionile teritoriale, admiterea concurrentiei libere pronunciate in principiu sa se realizeze spre a se dă industriei din patria nostra e ocasiune, de a luă parte la liberaliștine.

In decursulu mai departe alu siedintei s-au presentat raportul de comisiiuni, după acăstă casă aproba cererea comisiiunei de două-dieci și unul, de a întrăbunită la siedintele sele boroulu stenograficu alu casei. In urma se primește in a trei'a cestire proiectul de lege asupră apeloru inchise in zegasuri. —

Afacerile delegației congresuale române in caușa despartirei ierarchice a credinciosilor din comunele mestecate.

Se apropie anul de cîndu delegaționea nostra congresuale in primă sea siedintă tenua la Aradu in 5/17 Februarie 1873 a deliberat toate actele comisiiunali despre pertractările efectuite in unele comune mestecate.

Protocolul despre acea siedintă delegațională — după cum s'a publicat la tempulu seu și in pretiul „Lumina“ inca atunci de locu, s'a comunicat delegaționei congresuale serbesci la Carlovetsu cu recercare și spre acelu scopu: că conform punctului XVI. alu invioielei normative, și ea — delegaționea serba, se procedă asemenea, adică se censurează actele comisiiunali și pronunciându-se asupră loru, se comunice rezultatul delegaționei noastre, că apoi impacaciunile de despartire ale respectivelor comune aprobată reciprocamente sa se si păte esecută finalmente.

Iera cu privire la acelea comune, unde despartirea pre calea impacaciunii amice nă succese: delegaționea congresuala serba a fostu recercata, că sa-si desconvoreea pentru petiționare la Majestatea Sea, spre a delegă tribunalul regesc din Pest'a, pentru deliberarea proceselor, in sensulu punctului XX. alu cunoscutei invioi carlovetiene.

Cestină acăstă ince la Carlovetsu nici păna astăzi nu e resolvita, — fiind ca precum se afirma de acolo delegaționea congresuala serba din caușa desarangarei trebilor ierarchice și a stărci exceptionale fată de congresu, nici odata nu s'a întrunitu, său coadunat spre acestu scopu!

Întracea, — comisiiunile delegațio-

nali miste la cestină starintie și intetiri ale delegaționei noastre congresuale și chiar la intrenirea din partea ministerului reg. ung. de culte, și au continuat si asi dicendu terminat operațiunile mai pretotindenea.

Delegaționea nostra, parte in confertie, parte prin președintele seu nă întrăsatu nici unu incidente ne resolvit, nici o intrebare ne deslegata, și nici o dubietate nechiarificata; ea a fostu activă, a lucrat neintreruptu intru interesul credinciosilor doriti de a se emancipă odata de sub stăpânirea bisericăsca străină, incorporandu-se la cea națională.

Intre capii dieceselor concerninti, anume intre episcopia serbescă de Versietiu și intre a nostra română de Caransebeșiu, s'a fostu escatu conflict grove din privința jurisdicționiei canonice satia de comunele respective, cari despartiindu-se prin impacaciune, se si organizara si incorporara la concernintă diecesa națională a loru săra de a mai potă acceptă votul delegaționei serbe dela Carlovetsu, care pare ca nici nu mai esiste!

Conflictile aceste au ajunsu si la cunoscința inaltului ministeriu de culte, și au casinatul delegaționei noastre, dără mai vertosu președintelui și referintelui ei foarte multe fatigă, căci acuși, acuși se ceră felii de felii de deslusuri, chiarificări și pareri.

Astu-feliu agendele delegaționei noastre in cestină despartirei ierarchice au fostu multisarie; dela complanarea din Carlovetsu, adică dela statorarea principiilor și încheierea punctelor de învoiela cu datul 19 Iunie 1871, pâna in diu de astăzi, au intrat si s'a deliberat finalmente 261 de obiecte esenționale.

Precum s'a anunțat la tempulu seu, Escentenii Sea parintele Archiepiscopu și Metropolitul alu nostru Procopiu, că președinte alu delegaționei congresuale române eu dd. membri ai delegaționei Antoniu de Mocioni și Vincentiu Babesiu tieni ultimă siedintă in Bud'a-Pest'a, — la 9 si 10 Novembre nou a. c. per tractându si deslegându 31 de cause mai momentuoase si orginti. —

Resultatul acestor pertractări asidera s'a comunicat la Carlovetsu, cerindu si solicitaandu-se resolvirea loru si de acolo, — ince iera săra de rezultatul său macaru vre-unu responsu!

Traganarea din partea delegaționei congresuale serbe dela Carlovetsu nepotindu-se suferi mai multă săra de a inmultii si mară necesarile credinciosilor nostri români din respectivele comune mestecate, mai vertosu ale celoru cari suntu avise la procesu, si cari intetesc cu nedumerire inceperea proceselor: a indemnatu pre Escentenii Sea parintele Metropolitul presedinte, cu pre dd. membri ai sub delegaționei: că se recurg la ministeriul de culte, cerindu-i intrevenirea intru finalisarea acestei cestină.

Pasii facuti in caușa acăstă nă resmasu săra rezultat, de ore ce inaltu acăstă ministeriu prin rescriptul de datul 23 Novembre a. c. Nr. 24 511 notificându Escentenii Sele parintelui Archiepiscopu și Metropolitul alu nostru Procopiu, provocarea categorica către dlu administratoru alu patriarhatului serbesc din Carlovetsu, Nicanor Grices, a cerut că sa-si substine delegaționea nostra congresuala pâna la finea anului curintre trei conspecete detaiate, si anume:

1. Despre acelea comune mestecate: unde pertractarea de despartire s'a efectuat, respectivele de impacaciune amice a succese;

2. Despre acelea comune: unde pertractarea s'a ordonat si inceputu; dara inca nu s'eterminat, — arătandu caușa ce impedecca efectuirea;

3. Despre acelea comune unde impacaciunea s'a incercat, dara nesuccediindu cestină de despartire, are de a fi deliberata prin procesu la județiul delegându de Majest. Sea.

(Va urmă)

Conferintele invetatorescii din Branu.

Elaboratul I. „Conversatiunea liberă“ se incepe cu urmatorea proverbioare:

Onorata conferinta! Înainte de a intră în detaliul temelior nostru, și anume acelei din 17 Decembrie 1870 care sună: „Cum are invetatoriu a primi pre copilu cându intra pentru prima oară în școală?“ și acelei de a doua din 4 Februarie 1871 care sună: „Cu ce să cum ară invetatoriu să ocupe pre elevul nou venit, după ce l-a primit în școală, până la înmânarea cărției spre invetare și introducerea lui în cetele?“ permiteti-mi că să fac acestora doar teme, pre care eu le cuprindu în ună următoare introducere:

Tocmai acum intru în alu patrulea anu *) de esperinția și praca prea frumosulu prea nobilulu daru totu deodata și prea gloturosulu câmpu alu pedagogiei practice.

Scurtu tempu, intru adeveru forte scurtu și eu multu mai neinsemnatu de cătu că cine-va să-si poată dă o parere sanatosă, ba chiaru și numai verisimila în asta privintia. Eu înse credut totusi, că atâtă praca mi-mu castigatu, incătu sa-mi potu dă barema celu putieno o simpla parere asupra temelor din cestinu, apoi cum va fi parerea mea, fi-va ea deplinu sanatosă și adeverata ori numai verisimila, ori poțe cu totul gresita, falsa și ratecita, acesta judecare, cade în competința barbatilor esperti în cestă specialitate.

Tare credut eu că precum la zidirea unei case său a ori-cărui edificiu, pentru că aceea zidirea să fie durabila, se cere neconditionat a se pune fundamente bunu baza bona pentru-ca durabilitatea edificiului depinde de la fundamentele său băsă pre care acelă este zidit.

Deci dura de cătu celu ce nu va face asiă se va asemenea barbatului nebunu, carele au zidit casă sea pre nasipu și s-au pogorit plăie și au venit riuri, și au lovitu casă aceea și nu au cadiutu, ca eră intemeiată pre pétra!

„Iéra totu celu ce nu va face asiă se va asemenea barbatului nebunu, carele au zidit casă sea pre nasipu și s-au pogorit plăie și au venit riuri, și au batutu venturi și au lovitu casă aceea și au cadiutu și au fostu caderea ei mare.“ Math. cap. 7 v. 24—27.

(Va urmă)

La cestinnea usurei.

(IV.) Nici o prestatiune în lucru său în pretiuri create prin lucru său prin natură, data unui alu treilea, pre lângă re-inapoiere, nu s'a solvită vre-o dată fără resplătire, său cu alte cuvinte, pentru împrumuturi n'au pututo fi nici cându tempi liberi de interesu și acestă din cauză, pre cări le-am desvoltat în articulii precedenți. De ce înținția mare asupra intregei vietii economice aru fi potuto fi o libertate de interesu petrundie-toria a împrumuturilor, său de cătu mai sustă inca, aru fi și aru trebuu să fie acum, abia se poțe cugetă. O adunare de bogatia nici cându nu s'ară și realizatu, nici la individu, și de cătu bogatia naționale se compune din înțregă posesiune a acelor ce apartinu unei națiuni său unui statu, nici la unu poporu său la totalitatea poporului. Minimul de capitalu, pre care unu individu în decurgerea vietiei sele l-a crutat în coala din cașigulu său intrecatoriu preste consumare, n'ară și trecentu nici cându cu anima buna în mâinile celu ce cercă împrumutul, fiindu spusu periculilor, fără căre prospecto de despăgubire a castigatorului pentru acelea, ci s'ară și retrasu de sub privirile celor lipsiti în totu modulu posibilu și s'ară și ingropatu în pamentu, precum s'a întemplată în tempuri periculose și cum se mai întemplată și astăzi, și o parte mare din omeni nu s'ară și ostenuu a castigă și crutiă mai multu decătu cere sustinerea vietiei, ci aru și risipitu adi superplusulu castigului de ieri. De cătu modu capitalulu întregu nu s'ară și intrebuintat și asiă decendu s'ară și stersu de pre lome, lucrul trecutului legatu de materia, e înse în inteleșului mai largu alu cuventului uniculu pamentu și obiectu, prin a cărui cultivare puterea lucrătoria a omului poțe să creeze noue condiții de vietă și noue pretiuri, — s'ară și negatu prin o lege generală valida, carea aru și opriu interesele după împrumutu, totu cultură și civilizația omului din capulu locului, totu lucrul său s'ară și condamnată la unu neresultat în privintia generaționilor viitorie și cultură morale de adi aru sătă în unu stadiu inapoiat. S'au facut legi din neprinciperea legislatorului la totu poporale și în totu tempurile cari tienteau la acestă, înse ele au remasă fără nici unu succu, pentru că pre totu acestea le-au maturat ușor considerație a acestui lucru.

Cu totul înso, dura chiaru cu totu altintrelea și intorsu sătă lucrul din cestinu, de cătu lă vomu luă osioru, de cătu lă vomu privi de micu și de cătu lă vomu face fără de o mare și deosebită precauție; atunci — dorere nimenea dura nimenea nu va fi în stare a numeră, societă bă nici a pricepe și inca nici a-si încipui daunele causeate prin putenia și ușoara considerație a acestui lucru.

*) În anul scolasticu 1867/8 amu fostu invetatoriu în Tilișca (tractul I alu Sabiului), din 1868 pâna astăzi (7 Septembrie 1871) me aflu în Branu.

predomnă și conduce cursulu stelelor să omenimă.

Acăsta lege naturale aplicată la obiectul nostru însemna: Interesul normalu generalu sătă în proporție intorsa cătră civilizație: adică: la o civilizație constantă progressivă acelă e constantă, în o stagnație remâne asemenea și, cătră țările civilizate, proporționalmente susu, în o civilizație ce decade se radica constantă.

Se comprobă prin unele fapte istorice și să dovedimă acăsta lege.

Io cea mai departată anticitate să cerută și solvită pentru totu capitalulu în proporție cu acăsta o resplata imensa pentru folosirea lui, precum se mai întemplă acăsta și adi la poporele selbatice. Cela puternicu și-a atribuitu totu țărăsiesi și-a vindecat dreptulu de proprietate esclusivă pre acăsta; pentru o bucată de pamentu, carea i se lasă că unu împrumutu și carea se poate revocă după arbitriu, celu slabu și seracu solvea pretilu celu mai mare, care e posibilu, elu solvea cu carne și săngele seu, cu înțregă sea sciintia și putinția. Pentru bucată de pamentu, alu cărui productu abia eră de ajunsu spre a-si potă tine arendatorulu viță de pre o di pre altă, celu slabu devine sclavulu posesorului, robatoriul lui și dela nascere pâna la moarte legatu de glia (gleba adscriptus,) o marfa fără vointă în mâinile domnilor de pamentu, carea se poate vinde și donă, susțină său nimici fără de a fi pedepsită pentru perderea lui — o stare, care și astăzi o mai intimpină în țările necivilizate și carea fu sustinuta de asiă numitele națiuni civilizate pâna în tempulu celu mainou.

Acestu soiu de usurari, usurarii de pamentu și fratele seu gemenu, usurariolu de produse (frumentum) erau în anticitatea întrăga în usu și noi putem conchide fără rezerva din istoria fabulosă a poporilor, carea în multe naratiuni constată acestu faptu, ca acelea sunt datele cele mai adeverate istorice. Mai aflatu asemenea astu-felii de date în cărțile istorice ale evreilor, unde se vedu primele incepaturi de amestecu legalu în referințile dintre capitalu și interesu, precum și în cele ale romanilor și grecilor. În imperia ovreilor totu medilöce s'au intrebuintat, de a octroa acestor relații o regulare și stabilitate arteficiosa; legi politice și religioase au lucratu mâna în mâna spre acestu sfersit și totusi cele mai tăietorie mesuri, — d. e. cumpărarea și venderea bunurilor nemiscătorie după lege eră șertata numai pre unu tempu determinat, introducerea anului iubilario, — au remasă fără succesu în cursulu naturalu alu lucrurilor, bă au avuto unu resultat opusu celu ce l-a intenționat legislatorulu.

Asemenea relații au domnit și în Athénă și Romă. Pâna cându pamentulu eră impărtit la populatiunea țărana libera, usurariulu normalu, de-si după concepțiile noastre cam mare, totusi relativu a fostu moderat și stabilu. În data ce au disparut acești posesori mici străformandu-se în arendatori și semi-arendatori, în dileri fără posessiune și în sclavi, indată ce se latira latifundiele și prevalara posessorii cei mari, cu unu cuventu, cu caderea civilizației, se urează interesuriu la o inaltime esorbitantă, cele mai nebunatice siovări ale acestui devenire o regula, legile și puterea statului nu mai erau în stare a-lu predominu și stabilisă. Procento de 60—120 și mai multu au fostu o regula, și istoricul contemporanu ne amintescu între usurarii de atunci nu numai numele unui Fusidius obscuru, ci și pre unu omu de onore că Gato și Bratu.

București, 4 Ianuariu. Sciu ca nu ve interesă divergențele noastre de partide politice și de aceea mo voi tine cătu se poțe la distanță de ele. Credu că precum ne obosescu pre noi aici și ne impingu la ori-ce foia fără marcaru chinezescă numai sa cetimă ce-va cu simbure asiă vări obosi și pre d-văstră cându m'asău face organulu celor scrise și de roșii și de albi și de verdi

și de albastri. Ve voi comunică dă ce-va ce amu sperantă ca va place cestitorilor despre lucruri reale, lucruri cari se intemplă în metropolea de pre malurile Dembovitiei.

Incepu cu cele intemplate în 23 Decembrie, tr. în sală Ateneul română, cu solemnitatea impartirei de daruri între copiii seraci, care se seversi sub patronajul Domnitorului nostru Elisabetă patrónă întreprinderii acesteia. La 2½ ore după media-dă Domnitorul Carol și Domnitorul Elisabetă însotiti de domnule de onore, de maresalul curții și de adjutanțul de servit, de principale Fried. de Hohenzollern și de alti ofițeri au sositu în sală numita. Aici eră unu număr frumos de copii seraci de parinti lipsiti de midilöce, însotiti de acești parinti ai lor, eră înse și unu publicu frumosu din clasele înalte ale capitalei și ale societății. Sală eră frumosu decorata. Pe o estrada eră unu bradu ornat cu lumanări și alte ornamente; deasupra o stea frumoasă, carea reamintea stelu magilor prin carea se anunță nascerea mantitorului lumii. În data dăpă dosirea Domnitorului și a Domnitorului în sala, și dăpă ce luara locu pe estrada, P. Episcopul alu Dunării de Josu Mec h i s e d e o u adresă o allocuție scurta copiilor presenti, explicându-le sensulu festivității acesteia și însemnătatea serbatorilor craciunului ce se apropiă și ce recunoștiu și dragoste trebuie să aiba către Maria Secu Domoa, patrónă solemnitatei, carea canta sa ușoare misericordia și suferințele celor seraci. Indată după finitul allocuției copii intonă în coro o cântare acomodata ocasiunei. Fîndu-se acăsta se incepă distribuirea de daruri, pre cori Domnitorul împără cu insasi mână sea. Darurile constau din imbracaminte și căte unu cosu de diverse nutreminte. Daruri s'au impărtit la 600 copii, cari erau plini de bucurie, daru numai putieno parintii lor cari nu puteau opri cursulu lacrimelor de bucurie pentru mangaierea ce o primesa în ajunul serbatorilor. Darurile aceste vinu din partea unei societăți de binefaceri Elisebetă Domoa. Poate că petrecu pre multă la aceasta festivitate carea se termină pre la ora 5 spre sera, înse cine nu asista bucurosu la acte de binefacie și mai alesu unde personajele asiă de înalte vinu în midilöcul celor lipsiti de midilöce spre a sterge lacrimele miseriei și a esericii acte de caritate.

Lumea nostra de aici înso nu se tineră numai pre lângă acte de felicită celor de mai susu ea se îngrijește mai multă că alta data și de posteritate. Nu voiu se vorbescu de instituțiile cele diverse pentru educatione, nici de alte cari punu base prosperării societății noastre. Intileagu revocarea în memoria a virtutiei, fia pre câmpulu de gloria militară, fia pre celu alu luptei pacinice prin radicare de monumente. Veți fi cetați dejă despre mesurile luate spre ridicarea unui monumentu grandiosu în memoria lui Michael Vităzul. Unu comitetu lucra dejă energetic la ridicarea unui monumentu nu mai putienu importantu, în memoria parintelui literaturii române, în memoria lui I. Heliadă. Comitetul se compune din următorii membri: Demetru Ghică pres. G. Cantacuzino, P. Aureliau, T. Amanu, B. P. Hajdeu, Ales. Odobescu, St. Ioanidu, V. A. Urechia, S. N. Stoinescu, M. Colganianu și C. Borescu. Banii adunati spre acestu scopu au ajunsu după „Pressa“ de aici la suma de 14,173 lei noi 41 bani. Cu execuțarea monumentului s'au insarcinat uno sculptor renumit din România. Dlu Esarcu, agintele diplomaticu alu României la curtea din România, se insarcină cu priveghierea lucrării.

Precum vedeti aici nu stagnăză viața și ve potu asigură, ca omenii nostri se apropia pre de ce merge de axiomă strămosiesca „tace și face“. Acăsta o asu pută constată cu multe alte fapte pre care le voiu impărtasi cu alta ocazie.

In fine și ce-va politicu. „Sublimă“ Pórta eră p'acă sa ne-o facă. Sialupă canonieră care venia din Francia pre so-

cotela nostra fu oprita in Dardanele, pote ca sa ne arete in fapta ea densa este autocrat a nostra. Inse la intrenirea agentului nostru din Constantinopole si-l a este eliberata si pote pana sosescu aceste sire la destinatia loru, va fi sositu si ea la ei. Mane cu bine.

Varietati.

* * (Balulu juristilor din Sabiu) serbatu in redatola „la imperatulu românilor“ au avutu unu succesu favoritoriu pentru comitetulu, care l'a arangiatu in favorulu fondului destinat pentru ajutorarea juristilor lipsiti de medilice. Balulu au fostu unulu din cele mai splendide si cercetate din balurile cate avura locu in sesonul de pana acum.

* * Pre 21 Ian. n. este convocata conferinta a comitetului representativ al comitatului Turdei spre a se intielege asupra alegerei presedintilor pentru comisiunile insarcinate cu asentarea cailor penitentii precum si spre intielegerea asupra altor agende ce taie in resortul acesta.

* Au murit uin Sabiu dela 1 Decembrie la ultima 112 persoane, dintre cari de versatu (babatu) 60, de angina difteritica 10 ceilalți 42 de alte bole diverse.

* * Bubatulu. Din Brasiovu ni se scrie ca Magistratul de acolo a dispusu ca din causă epidemiei bubatului sa se inchida tota scople ce se afla pre teritoriul cetăției si alu suburbioru pana la alta dispozitie.

* Se cete teste in Pressa: Balu la ambasada persona din Constantino pole. — „Globulu“ din Londonu da séma despre unu balu adeveratu europen la care au asistatui fii Islamului. Asemenea spectaculu, fara precedentu, nu s'a vedutu de cându s'a implantat stégul Profetului in murii Stamboului. Chiar barbati luminiati ca Fuad si Aali, espusi la impopulitate din causă tendentialorloru liberali, nu aru fi riseatu de a ofensă ortodoxia compatriotorloru loru, admitendu femei in locuintele sacrate.

Astazi musică ghiauriloru a resunat in faci a Sublime Porti. Barbatii si femei, din acesta casta s'au invertit in vertejulu blestemutului de vals. Ambasadorulu persanu Mohsin-Khan are dreptulu a revindică onoreea rumerii acestei bariere de prejuditii, aprobatu fiindu, se intielege, si de statulul seu Sahulu.

In palatul legatiuni persane aru fi credutu cine-va ca se afla in unulu din cele dintaiu salone din Vien'a seu Parisu.

Onorurile casei le facea ambasadorea Rusiei, d-na Ignatief. Mohsin-Khan, fiindu insuratu, eticheta nu permitea femeii sele a lau parte, nici celorlate din harem. De siguru ca se omotul serbării le va fi facutu sa sufera ca tantalu in midilocul apei.

Printre invitati se vedea marele-viziru, ministrul afacerilor straine si celu de resbelu precum si numerose grupe de oficiari cari se amestecau printre multime si convorbeau cu eunoscintele loru, pre cându ambassadorul diferitelor curti din Europa se remarcau prin modulu cu care secundau proceduriile curtenitore ale celor ce-i invitase.

Cati-va neguiaitori persani se posomorira la vedereacestui spectaculu, si siopteau la urechia, fara insa fi luati de cine-va in séma. Afara de acesta totulu merse dupa dorintia. Unii musulmani gravi, animati de spiritulu momentului, se lasau a fi transportati de dantii. Unu neguiaitoriu avutu din Bombay, cu o talia gigantica, cu unu turbanu mare de matasa, facea minuni la cotilionu.

Sal'a balului era splendida si plina de atractiuni, caci orchestra a cantatu si vertjurile valsurilor au continuat pana spre diua.

In ochii ori-cui cunosc Orientulu, acel balu este semnulu unei mari schimbări in idee si prejudicieele cele mai indarantine ale tieriei. Presentia marelui-viziru imprastia ori-ce idee cum-ca Sultanulu aru fi strainu la acestu evenimentu.

* * La tribunalu. Esti acusatul ca ai furatul cinci pui din gainaria lui N... dicea presedintele tribunalului lui C...

— Domnule presedinte, cându amu facutu ceea ce d-vostra numiti furtu, nu eram in tota simtirele si nu me credu responsabile.

— Ce felu, nu erai in tota simtire?

— Sum gata sa ve probezu acesta.

— Sa vedem probele.

— De siguru ca n'am sciatu ce facu cându amu intrat in gainaria; caci alt-mintrea asiu fi luat si gain'a dara amu luat numai pui.

* * Cum sa ozugravesc? Cum sa ve zugravescu d-na, dise unu pie-

toru catra modelulu seu; in uleiul sau apa?

— Mai bine in untu de migdale, respunse dam'a, ca sa mirosu mai bine.

* * Cum se exprima omului in facia si cum se gandescu Doctorulu. (Care consulta o dama pucinu bolnava, dice catra consorte.)

— O! domnule, soci'a d-tale e forte bolnava, friguri, anghina si alte multe!

In gand: A! e simpla durere de capu, nu are nimic... cinci visite cate 10 franci facu 50 franci!

Avarul (catra ospete seu).

— D-lu meu, cred ca va-ti amusatu forte bine; si mi veti face mare onore, deca me veti mai onora cu presentia d-vostra.

In gandu; du-te dracului lacomule, ca me saracesci deca vei mai veni de multe ori la mine sa mananci.

Politicul rosu (intr-o adunare)

— D-loru! Tiéra este in pericol! constitutiunea! libertatea! este calcata in picioare, la arme! sa murim pentru patria, si eu voi fi celu dintaiu care mi voi versu sangele pentru tiéra.

In gandu. Vorba sa fia, numai sa me potu impartasi si eu cu ce-va din cele 14 milioane cu pricina....

* * Unu socrud de modelu. — C. serbedia din-a sea onomastica. Ginerele si fiica sea facu cateva poste spre a veni la felicite; mananca impreuna petrecu, etc.

Adou'a-ds socrulu, luandu pre ginere l'a o parte, ii dise:

— Avemu de regulatu o socotela.

— Ce socotela?

— Ai dormit la mine! a-i manancat. La otelu n'ai fi scapatu fara 30 franci, nu iasi? Ei bine! eu ti ceru numai 20.

— Prea adevarat, respuse ginerele, si plati; dara de atunci numai vine sa visidie pre socrulu seu.

* * (Unu focu mare) s'a escatu in comun a Disnaia din comitetulu Torda. Au arsu easle intregi si provisunile dela 38 tineri. Daun'a ce au causatul acestu focu se urca la aproape 35,000 fl. Altu focu s'a escatu in comun'a Dilsa din comitetulu Hunedoarei. Casele, remisele si provisunile dela 33 familii au devenit viptim'a flacarilor. Daun'a considerabila se urca la 25,118 fl. v. a.

* * (Atentat). In un'a din noptile trecute unu politiau fu atacatu cu cutitul de unu individu, care lo ascepta sa iese dela „Lumea noua“, inse lovitur'a de morte n'a succeso, si atentatorulu, care mai purta la sine si unu pistolu incarcatu, fu arestatu indata.

Dej, in 12 Decembre 1873

Faptu buna merita lauda!

Cu permissiunea onoratei redactiuni a „Telegrafului Romanu“, comitetulu parochialu gr. or. din opidulu Dejului, aduce multiamit'a sea la toti benefacatorii, cori pana acum au alergat cu primele sele ajutorie la infrumusetiarea casei loru dumnediesc, o rea de presentu, de-si este numai din materialu usioru radicata dara in-tro acea casa dumnediesc, suntu asi si de binsti, asi si de cu od-hu incatul pare ca suntu straposi in paradisulu creștinului Georgiu Ancu din locu, care pre langa alte benefaceri din parte si la radicare bisericei nostre gr. or., au datu gratis o odae in cas'a sea propria pentru scola pre anulu curinte scolaro, alt'a pentru locuinta preotului. Mai incolo episcopulu Ioanu Bot'a au comperat o caderntia la santa biserica in pretiu de 6 fl.; iera daruitori de deosebite confesiuni si adeca: Ioanu Micu, Popu Tomu, Davidu Gaizago, Tom'a Sincu, Ioanu Daraszka, Maria Sandu, au donatu 12 slesnice, parte de arama, parte de lemn, in pretiu de 8 fl. 60 xr. v. a. iera 32 de iconi de glaje le-au donato, Katalin Kristofu, Georgiu Ancu, Ioanu Tohatu, Ioanu Bot'a, Gaizago dela Nim'a, Marton Mikó, Michailu Stiru, Misi Popu, Ferencz Ernkauf, Ioanu Karaszka Zsuzsi Campeanu, Iános Vintia, Carolinu Bok, Miklos Fogaras, Teodoru Colceriu, Iános Romanu, Tom'a Sincu, tote in pretiu de 40 fl. 60 xr. v. a. Parintele ases. consist. Zacharia Boiu din Sabiu au

donatu unu epitachilu in pretiu de 20 fl si unu Molitvelnicu in pretiu de 4 fl. v. a.

Stefanu Romanu 2 procovitie de

pero finu in pretiu de 1 fl. 50 xr. v. a.

4 imbracamiote pre s. Prestolu le-au do-

nata Petrea Ciubancanu, Ioanu Tohatu, Mariu Sandu, Ioanu Le-

seanu, Teodoro Colceriu, tote in pretiu de 25 fl. v. a. Gerasimu Ro-

manu, Karaszkoie, Anisca Mi-

canu, Kati Fulop au donatu 3

feliu de masa, 2 stergare, 3 pandie la

Sveri in pretiu de 7 fl. 20 xr. Vasilea

Pruneanu unu praporu in pretiu de 16 fl. 3 fatiora la iconi le-au donatu Ioanu

Tohatu, Bogdanu Czecezu, Kati

Fulop, in pretiu de 3 fl. 50 cr.

In fine au mai primitu biseric'a no-

stra dela Sabiu carti si adeca: O Evan-

gelia, unu Apostolu, nu Chiriacodromionu,

unu Ciaslovu, o istoria bisericescu, unu An-

timisu pre langa 11 fl. in numerario, pentru

procurarea unui clopotu la s. biserica, tote

aceste oferte binevole au incurus pana

acum la sânta nostra biserica gr. or. din

acestu opidu, dela bina facatorii nostri,

pentru cari li se aduce intreite multia-

miri.

La rugarea comitetului parochialu.

S. Coposu,

presedinte alu comit. pa-

rochialu gr. or.

Michailu Stieru,

not. com. paroch.

Locu deschis.

Brasovu Decembre 1873

(Repusu catra autorulu articuloului intitulat „proselitismulu religiosu la romani“). In „Gazeta Transilvaniei“ din Brasovu nrri 88, 89 din anul curentu 1873 publicandu-se articululu numit mai susu se vedu intreisulu o suma de insulte drastice si barbare aruncate asupra-mi, adeca: „Ciobanu turcescu“, „cuibul de vespi“, „veneticu“, amenintandu-me cu d-ele si cu diregatoriele competente pentru nisice versuri ale mele discendu ca m-am atinsu de religiune, si din care versuri cu o violencia infernală s'a tiparito numai doue si fara titlu in nrri 88 citatul mai susu. Deci vedendu-me atacatu cu o asi turbata furia l'ai curagiul a me spera:

Nemuritorulu Metropolitu Siaguna dicea: blestemat'a clica intielusa cu Blasiusu si cu Brasovulu mi-a amarit si mi amaresce betraniile; iera in data sea dice: Ddieu scie cu cată greutate amo operatu „Telegrafului Romanu“ satia cu inimicul bisericei si natiunei noastre române.

Eata dara pentru care clica seu coalitiune suntu facute versurile mele asiada dara repetendu, ca eu de religiune nu m-am atinsu, ci numai de coalitiunea iesuico-rosia, ce este compusa din omeni fara conscientia, fara inima si fara caracteru, nutrindu-se numai cu sofisme si cu calumnie. Dara deca autorulu articulului de mai susu, ce este nesubscrisu scie multa carte si istoria religionilor de rostu si a avutu mania a disputa, cetera brosiora intitulata: Cristianismulu, catolicismulu, redactata de nemuritorulu Helia de (1870) si respondu acolo cele despre religiune, iera pre mine sa me lase in pace, caci religiunea mea este: Ce tie nu-ti place altoia nu fice; in fapte iera nu in vorbe numai, si dati cesariului ce este alu cesariului si lui Ddieu ce este a lui Ddieu.

Deci me rog on. redactione a Tel. Rom. sa publice acestu repusu al meu impreuna cu poesi'a, de carea mai susu s'u vorba pre care v'o tramtii tiparita*) si sum alu dv. cu adencu respectu si plecatu servu.

George Cristurenu m/p.

*) Dece ni aru iertă spaciul bucurosu amu face si acesta, inse pre langa justificarea de mai susu publicarea poesiui ni pare de prisosu.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. Parau in protopopiatulu Muresului se deschide concursu cu terminu pana in 15 Ianuaria 1874 st. v.

Emolumentele suntu:

1. Cas'a parochiale cu gradina 270□.

2. Portiune canonica statatorie in pamento aratoria: 13 jugere 89□, fenantiu; 3 jugere 640 □, pasiune: 4 jugere 80□.

3. Dela 166 familii catra ferdala de cucuruzu sfarmitu, cate o di de lucru, (claca) si stol'a pana acum usitata, din cucuruzu si stola tertialitatea complete cartoreloru.

Doritorii de a ocupa aceste statiune au a-si asculta petitionile loru instruite conformu § 13 din „Statutul organic“ pana la terminu indicat la subscrisulu. Post'a ultima Muresiu-Uiora.

San-Benedic in 1 Decem. 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu concerninte.

Artemiu Crisanu, adm. ppescu.

(2-3)

Nr. 357 1873

Concursu.

Pentru ocuparea postului de Capelanu in parochia gr. or. Albacu de clas'a I. protopopiatulu Zlatn'a de susu, in urm'a naltei concesuni a venerabilului Consistoru archiepiscopal dto 27 Septembrie nr. 923 a. c. se scrie concursu cu terminu pana la 2 Februarie 1874 s. v.

Emolumentele suntu:

Tacsele stolari, si jertfele usuate, dela unu popor de 1000 suslute care socotinda se laolaltă aducu unu venituanual de 500 fl. v. a.

Doritorii, de a concura la acestu postu sa-si tramita documentele loru instruite in sensulu Statutului organic, pana la terminu prescris la subscrisulu.

Campeni 31 Decembre 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Patiti